

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om behovet for en klimastrategi for Grønland. En sådan klimastrategi kunne samle alle de dele af tidligere strategier, der er relevante i forhold til klimaspørgsmålet.

(Inuit Ataqatigiit, Inatsisartut gruppen)

FN's klimapanel, IPCC, konkluderer i sin særrapport fra september 2019, at vandstanden i verdenshavene kan være steget med over 1 meter i 2100, hvis vi bliver ved med at udlede så meget drivhusgas, som vi gør i dag. Det er dårligt nyt for hele verden, men især for de 20 procent af verdens befolkning, som bor på små øer, i lavtliggende lande med lange kystlinjer eller tæt på smeltende gletsjere.¹

Alle beboede samfund i kystmiljøer, små øer, polare områder og ved høje bjerge er især udsatte for hav- og iskappeændringer, der kan medføre stigning af havniveauet, ekstrem havniveau og krymp af iskapper.

Langs kysten konstateres tilbagetrækning af gletsjere i langt højere grad i forhold til tidligere. Disse gletsjere er med til at sikre områder med hellefiskebestande. Når først gletsjeren går på land, vil det påvirke økosystemet i vandmiljøet ved gletsjeren. For smeltevandet fra gletsjeren skaber i dag grundlaget for det økosystem, der skaber gunstige vilkår for eksempelvis hellefiskebestande, hvilket også er årsagen til, at vi finder hellefiskebestande tæt ved gletsjere.

Udledningen af CO₂, og de højere gennemsnitslufttemperaturer, er med til at skabe højere havtemperaturer. Når havvandet varmes op, absorberer vandet relativt mindre CO₂, og dets evne til at modvirke stigende CO₂ koncentrationer i luften aftager. Men stigende CO₂ koncentrationer i luften vil fortsat medføre, at CO₂ koncentrationen i havvandet stiger i forhold til i dag, og så sker der en forsurening af vandet. Det skader havenes dyre- og planteliv og i sidste ende folk, som er afhængige af fiskeri.

Klimaændringerne har derfor stor påvirkning for hele samfundet, både mennesker, økosystemet, erhvervet, boliger og ikke mindst det eksistensgrundlag, som samfundet hviler på. Klimaforandringerne har stor og afgørende betydning for den fortsatte eksistens for det oprindelige folks kultur og levevis.

Med alle disse udfordringer, har Grønland da ikke brug for en fælles klimastrategi?

¹ <https://www.ipcc.ch/srocc/chapter/summary-for-policymakers/>

Grønland valgte i 2016 at stille sig uden for den internationale klimaaf tale, Paris-aftalen, blandt andet med begrundelsen om at Paris-aftalen ikke tager hensyn til oprindelige folks ret til økonomisk udvikling. Vi ønsker, at Grønland skal være med til at støtte op omkring Paris-aftalen. Derfor må jeg spørge: Bør Grønland ikke tilslutte sig Paris-aftalen? For klimaændringerne tager ikke hensyn til landegrænserne. Grønland må tage medansvar.

Inuit Ataqatigiit er opmærksom på, at der er tre forskellige udgivelser fra Naalakkersuisut, der har fokus på klimatilpasning i fiskeri- og fangererhvervet, på skibsfart og klimaforandringer, og på klimatilpasning i landbrugserhvervet. Disse blev lavet mellem 2012 og 2017.

Men er Naalakkersuisuts klimatilpasningsredegørelser er tilstrækkelige? Kunne disse tiltag ikke koordineres med andre områder, som den nyeste viden inden for klimaforandringer peger på, at der er behov for at der skal sættes fokus på?

En stor del af befolkningen og erhvervene er påvirket af de klimaforandringer, der er til at føle på. Øger dette ikke behovet for, at Inatsisartut og Naalakkersuisut, på tværs af partiskel, arbejder for løsninger og tilpasninger? Dette kunne også gælde i arbejdet med at finde nye veje til andre mulige erhverv. Ville en grønlandsk klimastrategi være den bedste måde at understøtte opbyggelsen af disse nye erhverv på? Hvad kunne en grønlandsk klimastrategi fokusere på ud over erhvervstiltag?

Tak.